

תת"ע (חדרה) 4227-12-17 - מדינת ישראל נ' מחאג'נה עפיפה

תת"ע (חדרה) 4227-12-17 - מדינת ישראל נ' מחאג'נה עפיפהשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 4227-12-17

מדינת ישראל

נגד

מחאג'נה עפיפה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[22.09.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקשת ביום 04.01.2018 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונה כדין.

2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה מיום 28.08.2017 של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שברשותה פקע למעלה משנתיים בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. על המבקשת הוטל עונש פסילת רישיון למשך 3 חודשים, פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.

3. בבקשה לביטול פסק הדין, שהוגשה ביום 05.08.2024 בחלוף 6 שנים ממועד מתן פסק הדין, נטען כי המבקשת לא ידעה על מועד הדין, כי הינה אישה ביישנית ובשל כך דאגה להעלים את ההזמנה עוד בטרם הגיעה לפתח ביתה שמא יודע דבר הדו"ח למשפחתה וכיוצב'. נטען כי למבקשת יגרם עיוות דין בדמות קושי להסיע את ילדיה למוסדות החינוך ולחוגים ולערוך קניות.

4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין. המשיבה צירפה לתגובתה עותק מהדו"ח המאשר כי המבקש זומנה לדין במעמד ביצוע האכיפה וכי הזימון נושא את חתימת ידה.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע". בקשה זו הוגשה בחלוף מספר שנים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין. השיהוי בן 6 השנים חד וחריף ולא ניתן לו כל הסבר. השיהוי עצמו מצדיק דחיית הבקשה על הסף.

7. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

המבקשת זומנה במעמד ביצוע האכיפה, הזימון נושא חתימת ידה, המבקשת מאשרת כי ידעה אך העלימה את הזימון מבני ביתה. אין פגם בחזקת המסירה כדין.

8. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיה של המבקשת אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. הבקשה נעדרת אסמכתאות.

9. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, י"ט אלול תשפ"ד, 22 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.